

i *cutiano* «diario; constante; frecuente». Àngel Satué anota a Bergua (Alt Arag.) *cutio-cutio* amb valor d'adverbi 'a poc a poc i amagat' (com per exemple anar a moure's a poc a poc). Segons deixen veure els articles de Borao i d'Escrig *cútió* és derivat de *cutiano* 'quotidià' per regressió, i efectivament JCor. (DECH II, 225b34ss.) ens informa que *cutiano*, forma vulgar de *cotidiano*, era antic en castellà (ja en J. de Mena) i que se'n fou format *cutio* per regressió, usat en locu-

cions com *dia de cutio* «día laborable», *cutio* «trabajo material». Evidentment, a València i Aragó de *cutià* i *cutiano* respectivament, en el sentit de 'diàriament' es va passar a 'constantment' i d'on *cútió* 'constant, perseverant', *cútió-cútió* 'constantment', es va passar a 'minucios' i d'ací els sentits pejoratius de 'capficat', 'avar', 'el que fa les coses amagadament' etc.

Quotidià, quotidianament, V. cota II, i quota